

NIESTROJNY (ó) ai

e oraz o jasne.

sg m N niestrojny (2). ◇ A niestrojn(e)go (1). ◇ f A niestrojną (2). ◇ pl N subst niestrojn(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

1. *Prosty, skromny* (3) : Allexender krol do Xenocrateła poły połał z pięciądzieliąt grzywien złota, ktorich Xenocrates profił na wieczerzą nie łtroyną iako miał obyczay *BielŻyw* 99; Durneć Złoto nas łprząta: nieczuć było woyny/ Gdy bukowy ná łtole łtał kuffel niełtroyny. *RybGęśli* B2.

Przen: Pozbawiony czegoś istotnego (1) : Lew z miłości prawie ołzalał/ Zęby y páznogty obrzezać dał: [...] Kmieć widząc lwa niełtroynego/ Dołiągł kiją dębowego *BierEz* K4v.

2. *muz. Nienastrojony; discrepans, dissonus* Mącz, Cn; *incontentus, non contentus* Cn (3) : Dissonus, Niełtroyny/ niezgodny roznie brzmiący Mącz 402b.

Wyrażenie: »niestrojne struny« (1): Discrepant fides, Niełtroyne łtruny. Mącz 68b.

Przen: Nieodpowiedni, niezgodny z rzeczywistością (1) : Pan łie też wymowi woyną Acz ma wymowkę nie łtroyną Y tám przedłię náłły płużą Więcey niż pan woyną łłużą *RejRozpr* E.

Synonimy: 1. czysty, nieozdobny, nieprzyprawny, prosty, szczery.

Cf **STROJNY**